

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku Dyrektora Zakładu Karnego w R.
przy uczestnictwie K. B.
przy udziale Prokuratora Regionalnego w [...]
o uznanie za osobę stwarzającą zagrożenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania K. B.
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w R. adw. D. K. wynagrodzenie w kwocie 120 (sto dwadzieścia) zł - podwyższone o kwotę podatku od towarów i usług - tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi postępowania w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 kwietnia 2017 r. uczestnik postępowania K. B. oparł wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. z powołaniem się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącego

uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej. Argumentacja przywołana przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. przez Sąd Apelacyjny w [...]. W uzasadnieniu zaskarżonego skargą kasacyjną postanowienia Sąd ten, odnosząc się do zarzutów apelacji nawiązał do konkretnych dowodów przeprowadzonych w sprawie, które były podstawą ustaleń faktycznych sprawy. W tej sytuacji nie można uznać, aby skarga kasacyjna oparta na zarzutach naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c. była oczywiście uzasadniona. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wykazuje także, aby wskazane naruszenia przepisów postępowania miały istotny wpływ na wynik sprawy.

W sprawie nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). W przedmiocie przyznania adwokatowi D. K. wynagrodzenia tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi postępowania w urzędzie, na stosowny wniosek, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 2 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2, § 14 ust. 1 pkt 3 oraz § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.).

aw

aj